

Гредата

"Лицемере, извади първо гредата от своето око и тогава щеш чисто видя, за да извадиш сламчицата от братовото си око."(Ев.Матей, 7:5.)

Миналата беседа говорих върху думите: "Ако окото ти е светло, цялото ти тяло ще бъде светло." В това око има греда, която пречи на неговата чистота. Христос казва: "Извади гредата от своето око, за да може да виждаш ясно, за да извадиш сламчицата от окото на брат си." Как да се извади тази греда? Под думите "греда" и "сламка", Христос разбира два противоположни принципа и принципи на отрицание в човешкия живот. Греда в окото си има този човек, на когото окото е съсредоточено във физическия свят, потънал съвършено в материята. Гредата и това е закон на противоречия. Под думата "сламка" се разбира закон на постоянни промени. Христос взима два образа: греда и сламка. Гредата е издялана от дърво. Знаете ли, кои дървета стават за греди? Най-хубави греди стават от дъбови дървета, които се употребяват и за строеж на къщите. И ако проследите дъба, той живее в най-ниските места на земята; той е най-старият материалист и затова неговата кожа е така напукана. Между бивола и дъба има известно съотношение. Биволът, като се напече, влиза в локвите, за да се нацапа с кал и да се разхлади, да не го хапят мухите. Що е топлина? и Тя е символ на любовта. Следователно, хора, които имат разположение към любовта, влизат в локвите да се накалят, за да не ги хапят мухите. Те са съобразителни хора. Като мине някой стършел покрай вола, той веднага дига опашка и бяга. Биволът не прави такова нещо. Мине ли покрай него стършел и подсвири, биволът напуска нивата отива и се скрива в някое блато. Може би, вие ще ми кажете: "Знаем, какво ще ни кажеш върху тази греда." и Не знаете, какво може да ви кажа. Аз съм отварял и ровил много книги, в които се разглеждат разни въпроси от Евангелието, но върху този важен въпрос е писано много малко, докато върху най-маловажните и има писани цели колони. В съвременния свят всичко е така. За съществени работи нищо не се пише, а за несъществени и цели томове се посвещават. Така че, тези маловажни въпроси, по които е толкова писано, представляват сенки по отношение на съществените, важните въпроси. Сенките са нужни само тогава, когато важното нещо е определено, тогава има някакъв смисъл. Когато някой велик художник ще рисува някое лице, той поставя сенки на това лице, за да може лицето добре да изпъкне. Не е все едно при това, откъде се слага сянката, дали от дясно или от ляво. Ако сянката на лицето е от ляво, това показва, че художникът, когато е рисувал, е бил обърнат на запад, т.е. слънцето е било на залязване. От това ще съдя, че животът на този художник е бил на залязване или с други думи, той слиза в материалния свят. Ако сянката на предмета е хвърлена от дясна страна, то значи, че художникът е рисувал своята картина, когато слънцето е изгряло. Ето защо, за глупавите хора е безразлично, откъде пада сянката, а за умните не е. Важно е, откъде пада сянката върху вашето лице. Защо казва Христос, че трябва да се извади гредата на вашето око? и Защото тази греда хвърля сянката си навътре, а у човека, който иска да наблюдава живота, сянката трябва да бъде навън: Ще ме попитате: "Защо трябва да е така?" и Ако сянката е вътре във вашия живот, вие няма да разберете смисъла му. А това е много естествено. Напр., ако вашата къща остане тъмна, а улиците бъдат осветени, вие ще знаете, какво става по улиците, кой е минал, как е облечен и т.н. но няма да знаете, какво става в стаята ви. Следователно, ако тази греда е във вашето око, то смисълът на вашия вътрешен живот ще остане неразбран. Вие може да станете реформатор, моралист, да морализирате другите хора, да поправяте къщите, градовете, но не ще може да промените техния

вътрешен живот. Христос казва: "Извадете тази греда." Как се е образувала тя? и Тя се е образувала от навика в човешкия ум, придобит от много векове. И всеки от вас може да провери сянката си, навън ли е или навътре. Христос казва: "Извади", а не казва: "Събирай." Събирането и изваждането са два първоначални процеса. Първият процес е събиране, а вторият и изваждане. Досега вие сте събирали, образували сте тази греда, която е резултат на миналото. Така че $a+b=c$; c е гредата. За да се освободим от този общ резултат, Христос казва да се извади a и b от c и омото ще ти бъде чисто. Как да ги извадим? Не можеш да се освободиш от c , докато не извадиш a и b . Докато не извадиш мъжката и женската въшка от главата си, никога няма да премахнеш гнидите. a и $b=c$, което е гредата. В този смисъл a е вашият ум, b е вашето сърце, не във възходяща степен на своите действия, но в низходяща степен на своите проявления. Ето защо Христос казва: "Ще спреш тези два процеса." Ще ме запитате: "Как ще ги спрем?" и За да заработи умът на хората, те трябва да се поставят в труд, в едно безизходно положение. Ще трябва да се намерите в положението на онзи инженер на Наполеон, който бил заставен от господаря си за 25 минути да съгради един мост, иначе ще бъде застрелян. Инженерът употребил всичките си способности и успял да съгради моста. Забележете как някоя котка като минава покрай опасни места, гледа да мине без мъчнотии. Ако е умна, тя гледа да мине без трудности. Ако се е качила на някоя стена, висока 5иб метра и се намери на тясно място, тя ще се принуди да скочи от стената колкото и невъзможно да и се е виждало по-рано. Така и вие казвате, че това на можете, онова не можете. Христос казва: "Извади гредата от омото си и я постави на друго място и не в твоето око, а в къщата си." Омото няма нужда от греди. Онзи учител, който пръв е препоръчал да се постави гредата в омото, а не в къщата, той не е разбрал Божествените закони. В тялото може да има греда, но в омото по никой начин не трябва да има.

Под думата "сламки" аз подразбирам онези хора, които живеят в чисто чувствения свят. Сламките са взети от житото. Тези хора са придобили грешки от постоянните си удоволствия в света. Гредата е придобита от един алчен, користолюбив живот. На такива хора не може да разчитате. И този човек, в чието око стои гредата, която е много тежка, неговото око постоянно се уморява и затова гледа все надолу. Мога да направя всеки от вас да гледа надолу. Как? и Като сложа 100 кг товар на гърба му, той ще започне да разсъждава и да гледа надолу. Някои ще кажат за него, че е голям философ. Да, има философи, които гледат надолу, но има и такива, които гледат нагоре. Когато гредата е във вашето око, умът, сърцето ви всякога ще бъдат обременени и вие ще бъдете неразположени. По някой път хора, които имат тези греди в омото, успяват да се скрият, да прикрият това свое състояние, но ако наскърбите, или обидите такъв човек, той ще започне да гледа надолу. Жена, която се е разгневела на мъжа си, гледа надолу. Защо? и Защото гредата е започнала да проявява своето действие. С това аз характеризирам един общ принцип. По същия закон, момите и момците имат греди. Също и жените. Оженването, обаче, е само временно. Според мене, в света няма женени хора, а има само впрегнати. Затова, аз не говоря за женените, а за впрегнатите. Аз вярвам, че вие не сте впрегнати. А вие, които се мислите от женените, сте от блажените хора. Христос казва: "Извади гредата от омото си, за да бъде то чисто, за да може да извадиш сламчицата от омото на брат си."

Аз разглеждам общо духовните принципи, върху които почива нашият живот. Напр., ако моята къща е построена върху Божествените закони, това не е само моя заслуга, но и заслуга на онзи инженер, когото съм повикал да я построи, да даде плана за нея. Така също и всички неудобства, които има къщата, не може да се приписват само на мен. Ето защо, като дойде някой господин, който разбира от строителство и ми каже, че умивалникът или друго нещо не е на мястото си, аз трябва да го

послушам. Ако един учен човек ми каже да преустрою къщата си, защото стените са тънки, аз трябва да го послушам, трябва да се съглася с неговото мнение, защото някоя катастрофа може да ме изненада. Когато Христос се обръща с тези думи за гредата, той е скрил тази велика мисъл в една дума. Често и българите скриват под някоя дебела греда парите си. Едно време хората са криели нещо, затова са имали нужда от греда. Често ние слагаме дебела завеса на прозорците си, за да не влиза светлината отвън. Така и в сегашния си живот, ние сме нещастни поради тази греда, която пречи на светлината да влиза и да оживотворява материята на нашето тяло. Ние, съвременните хора, имаме едно и също понятие за светлината и за известни периоди, когато светлината не е една и съща. Ако вие се топлите на топлина, предизвикана от дървета или пък на топлина, предизвикана от въглища, ефектът върху вас в двата случая ще бъде различен. Ако сте чувствителен, то като се отоплявате с каменни въглища, ще преживеете всички перипетии, през които те са минали; когато се отоплявате с дъбови дървета, ще преживеете перипетите, които са минали дъбовете, ще ги почувствувате като живи същества. Черната краска на въглищата ще произведе съвсем друг ефект върху вас от този, който бихте изпитали от топлината на дърветата. Съвременната култура трябва да се освободи от употребата на каменните въглища. Затова, за в бъдеще, трябва да се намерят учени хора, за да впрегнат слънчевата енергия. Трябва да си доставяме това гориво от слънцето. Когато дойдем до това положение, да използваме слънчевата топлина и енергия ние ще бъдем такива културни хора, каквито човечеството очаква. При сегашното положение, ние не може да се наречем културни хора. Христос казва: "Извадете тези греди, те не са нужни вече." Едно време тази греда е била необходима, служела е за нещо, но днес, за съвременните хора, тя няма значение. Биволът, който отива в локвата, за да се скрие от стършела, има своите икономически съображения. Той разсъждава така: "Вместо да бягам 4и5 км от един стършел, ще вляза в една локва, ще се покрия с кал и така никакви стършели няма да ме безпокоят. Така казват и съвременните хора: "Ние трябва да се осигурим материално, за да не ни безпокои никой, за да не ни безпокоят стършелите." Като искате да осигурите жена си, децата си, това са стършелите, които всеки ден и час ви безпокоят. Християните приличат на воловете и те бягат. Светските хора пък, като биволи, влизат в някоя локва, за да не ги уловят. Преди години, в Русия се прокарвал един закон против евреите и бил подложен на разискване и тълкуване. Един от представителите на министерския съвет бил много против евреите и затова настоявал за гласуването на този закон. Евреите се опитали да противодействуват по различни начини на съвета, особено на този главен техен противник, но не успели. Един от евреите намислил да се опита, сам направо до този министър да отиде. Явил се при стражаря и казва: "Искам разрешение да вляза при министъра, да му кажа само три думи." Позволено му било да влезе. Влиза при министъра, предлага му една голяма торба злато и казва: "Вземи и мълчи." Събрали се всички министри, под председателството на царя, на заседание върху еврейския въпрос. Всички се изказали против този закон и чакали да се произнесе министърът, който бил против евреите, но той мълчал. Царят останал изненадан и запитал, защо сега мълчи? Министърът изважда торбата и казва: "Докато имам тази торба със злато, не мога да говоря." Тази торба със злато е гредата. Ще дойде ден, когато Господ ще ви пита: "Защо мълчите?" и Прокарвали сте някакъв закон, за който сте се ангажирали да мълчите. Днес всички богати, видни хора само мълчат. Който мълчи, той е дипломат. В дипломатията се препоръчва мълчанието. Христос казва: "Извади гредата от окото си, за да можеш да говориш." "Извади гредата от окото си, за да виждаш." Между виждането и говоренето има известна връзка. Не може да говориш, докато не виждаш.

Сламчицата, която е в очите на някои хора, е от съвсем друг материал от този на гредата и тя е от жито. Знаем, че в житото има само желание да се размножава, да заеме голямо пространство. То

казва: "Дайте ми само 7и8 месеца време да се размножавам, аз ще си свърша работата и после ще напусна мястото си." С гредата не е така: дъбът иска десет, сто, петстотин, хиляди години, за да се развива и расте. Той установява собствеността. Учението за гредата е учение за собствеността. Ако твоят син е недостоен, извади гредата от околото си и го лиши от всяка собственост, за да не минава твоето имущество в ред поколения и да се вършат престъпления. Но ще кажете: "Нерде Шам, нерде Богдат." Ако има нещо, което спъва нашият живот, то е учението за собствеността. Идваме на земята и се ангажираме с къщи, ниви, караме се с бащи, майки, сестри, братя, съдим се, докато дойде ден да ни задигнат оттука. Синът казва: "Замина баща ми, не можа да разреши този въпрос, но аз ще го разреша, ще видя как да се разпредели наследството. Осем хиляди години човечеството решава въпроса за собствеността и този въпрос още остава нерешен. Христос казва: "Извадите от вашето око тази собственост, за да се оправи светът." Тогава малките спънки, малките сламчици ще изчезнат. Сега между обществото има морални, благотворителни дружества. В църквите свещениците проповядват, учителите просвещават в училищата, съдиите раздават право в съдилищата, но всички имат греди в очите си. Господ, когото аз познавам и за когото ви говоря, не е Господ на гредите, на собствеността и не е за хора, които спорят за собствеността. Собствеността няма никакъв Господ. И хората, които се делят на католици, протестанти, мохамедани и т.н., нямат никакъв Господ. Вашият Господ е Господ на гредите, а моя Господ няма греди. Христос казва: "Лицемере, извади гредата от околото си!" И ако ме попитат: "Кога ще се оправи света?" Ще отговоря: "Когато се извади тази греда от околото ви." и А кога ще се извади тази греда?" и Когато се възцари любовта. Тогава гредата може да се извади много лесно. Всички жени, които носят културата, може да извадят своята греда, както и тази на своите дъщери и синове, още когато са в утробата им. Ако бях проповядвал Мойсеевия закон, най-напред бих наказал жените: там се пада най-голямото наказание. Понеже не проповядвам Мойсеевия закон, а Христовия, затова казвам на жените: "Понеже вие сте лекарите, доста вече сте служили на вашите стари любовници в райската градина, откажете се от тях и служете на Господа." Вече 8000 години, как жените служат на този хубавец от райската градина и нищо добро не свършиха, затова им се налага да се откажат от него. Ще ми възразите: "Не ни нападай, ние сме чисти." и Да, едно време бяхте чисти, но днес не сте това, както ви знаех. Тази греда и собствеността и влезе в околото ви, заживяхте със закона за собствеността, дойде при вас, в райската градина, вашият приятел и ви каза: "Излезте от тази райска градина, стига сте стояли тук като градинари; завладейте земята, тя е за вас. Що сте глупави да стоите в тази градина, вие ще станете равни на Бога." И излязоха жените от рая. Мойсей е описал в една дълга и интересна история, излизането на жените от рая. Като прочетете целия стар Завет, ще видите, как Господ постоянно се обръща към израилевата девица, която нарича с различни имена: постоянно я съветва да се върне в правия път, към баща си. Къде ли не сте ходили след излизането си от рая! Ходили сте в Египет и той е материалният свят, във Вавилон, който е старият свят, старата култура и култура все на собствеността. Сега вие сте в Европа, която бърка пак същата каша, както египтяните и вавилоняните. Христос казва на съвременните хора, които представляват избрания народ: "Извадете тази греда от околото си", т.е. махнете тази собственост от вашата земя, защото тя е причина за всичките спорове и войни. Единствената собственост, която човек има, това е неговото тяло. Ако човек може да изменя всеки ден частите на тялото си, да управлява желанията и действията на своите органи, както и на мозъка, с всичките му центрове, той ще бъде отличен човек. Кажи си: "Сега не ми трябват никакви къщи, ниви, това е за бъдещата култура." Бъдещето, като проекция на миналото, е за грешниците, настоящето е за праведните. Когато някой каже, че ще изправи в бъдеще своя живот, разбирам, че този човек е грешник. Когато някой каже, че ще изправи още сега

своя живот, аз разбирам, че този човек е праведник, който е извадил гредата от своето око. Така че, бъдещето, в този смисъл, е на грешниците, които не изменят своите желания, то е тяхна собственост; а настоящето е на праведните, защото то не заема никакво място, то е една математическа линия. Всеки праведник ще мине през тази права линия. Аз казвам: всеки, който владее настоящето, ще влезе в Царството Божие. И тогава бъдещето е на грешниците. Миналото, т.е. всичко, което е станало, е в ръцете на Бога, а настоящето е наше. И така, ние сме си разменили ролите. Бог се занимава с това, как да оправи нашите грехове; ние се занимаваме с Божията правда, която ще дойде за в бъдеще, а хората на сегашното време казват: "Ние ще работим за Бога, да реализираме Неговите желания." От днес аз искам да смъкнете всички своите греди и съм готов да ви помогна, но оставите ли това за утре, няма да ме намерите. За настоящето аз имам думата, за миналото и Господ. Моята дума се обосновава на един много тънък конец, който се нарича конец на любовта. Христос се обръща към онези, които са учили това Учение, които са събудени. Затова и аз няма какво да ви уча, но трябва да прилагате Божествените принципи, на които сте се учили вече. За прилагането на един Божествен принцип има известни методи. Човек, който иска да използва едно учение, трябва първо, да плати всичките си дългове. Според мене, законът на самопожертвуването не е нищо друго, освен изплащане на дълговете. А дълговете са направени по причина на собствеността.